

Modtager: Finanstilsynet, Århusgade 110, 2100 København Ø, att. Marta Diaz, mad@ftnet.dk og Sofie Dahl, sof@ftnet.dk

Emne: Høringssvar vedr. vejledning om værdiansættelse af forsikringsforpligtelserne i overensstemmelse med Solvens II

Dato: Den 5. december 2018

Høringspart: Den Danske Aktuarforening

HØRINGSSVAR

Den Danske Aktuarforening takker for muligheden for at afgive høringssvar til ovennævnte forslag til vejledning.

DEN DANSKE AKTUARFORENING HAR FØLGENDE KOMMENTARER TIL FORSLAGET

GENERELLE KOMMENTARER

Vi er enige i, at forbedringer af metode og videreudvikling af værktøjer til værdiansættelse af forsikringsforpligtelser generelt skaber værdi for både selskaber og kunder. Aktuarforeningen har i arbejdet fokuseret på den faglige vinkel, herunder på om nye metoder er fagligt konsistente, giver anledning til egentlige forbedringer, og om de kan implementeres i praksis.

Udvikling og videreudvikling af værdiansættelsen kræver både nye ideer og ny indsigt. Vi ser den nye "fremregningsmaskine", som vejledningen måtte give anledning til, som en videreudvikling af de ideer og den indsigt, der allerede er opnået. Det vil naturligvis stadig kræve både tid og ressourcer, men vi ser det som en udvikling og videreudvikling af aktuelle metodologier.

I det videre forløb kan man forestille sig, at Finanstilsynet og branchen kan have glæde af en koordineret udvikling og deling af "best practice". Den Danske Aktuarforening står naturligvis til rådighed som faglig partner i en sådan proces.

KOMMENTARER TIL KONKRETE AFSNIT

2. Almindelige bestemmelser

2.1. Artikel 17 og 18 Kontraktgrænser (rammer for kontrakter)

Fastlæggelse af kontraktgrænser og en evt. ændring af den tilgang, der anvendes i dag, kan få væsentlig betydning for hensættelsesberegningerne og tabsabsorberingen. Det er derfor afgørende, at der er en fælles forståelse af reglerne. Efter DDA's opfattelse kan vejledningen her give anledning til ny uklarhed, herunder vedrørende fastlæggelse af hvorvidt et produkt anses for værende garanteret eller ugaranteret.

Vi mener hertil at udstrækningen af konklusionen i eksempel 3 vanskelig at gennemskue.

3. Datakvalitet

Vi finder at de angivne eksempler 5, 6 og 7 ikke er fuldt velegnede til at illustrere begreberne komplette, nøjagtige og hensigtsmæssige data.

Eksempel 5

Med den nuværende ordlyd fremstår eksempel 5 efter vores vurdering som en illustration af begrebet ”hensigtsmæssighed” og ikke begrebet ”komplette data”.

For at sørge for at eksemplet illustrerer begrebet ”komplette data”, foreslår vi følgende omformulering:

”Data er ikke komplette, hvis f.eks. distributionskanal er et felt i datasættet, men denne information ikke er oplyst for alle policer eller tidsperioder.”

Eksempel 6

Med den nuværende ordlyd fremstår eksempel 6 efter vores vurdering også som en illustration af begrebet ”hensigtsmæssighed” fremfor ”nøjagtighed”. Eksemplet omtaler registrering af skadeudbetalinger, hvor betingelserne for udbetaling ændres over tid. Efter vores vurdering vil en registrering af de faktiske udbetalinger over tid øge nøjagtigheden. Såfremt de ændrede kriterier ikke inddrages ved anvendelsen af datasættet, kan datasættet endvidere ikke siges at være hensigtsmæssigt.

For at sørge for at eksemplet illustrerer begrebet ”nøjagtige data” foreslår vi derfor følgende omformulering:

”Data er ikke nøjagtige, hvis registreringen af udbetaling i et SUL-produkt ændres. For registreringer før et vist tidspunkt er den anslåede skadessum oplyst, mens registreringer efter dette tidspunkt viser den faktiske skadessum. Skadessummerne vil da ikke længere være direkte sammenlignelige i en analyse henover tid, idet definitionen af skaderne har ændret sig. Der er ikke sket en konsekvent registrering af data over tid, og dette forhold bør indgå i den videre analyse af data.”

Eksempel 7

Med den nuværende ordlyd fremstår eksempel 7 ikke som en nyttig illustration af begrebet ”hensigtsmæssighed”. Jf. forordningens artikel 19(3) er det centrale koncept i forhold til ”hensigtsmæssighed” at knytte sammenhæng mellem datas beskaffenhed samt det formål, data skal anvendes i. Denne sammenhæng illustreres ikke klart i eksemplet. Dertil vil en læser kunne studse over anvendelsen af begrebet ”atypisk” i denne sammenhæng.

For at illustrere begrebet ”hensigtsmæssige data” foreslår vi derfor, at det nuværende eksempel 5 omformuleres til i stedet at lyde:

”Data er ikke hensigtsmæssige, hvis f.eks. distributionskanalen kan påvises at være en faktor, som har væsentlig betydning for det endelige resultat i forbindelse med modelleringen af genkøbsintensiteter, men information vedrørende distributionskanal er ikke indeholdt i data.”

4. Metoder til beregning af forsikringsmæssige hensættelser

Antagelser vedr. fremtidige ledelseshandlinger (FMA)

Vi forstår vejledningens tekst således, at FMA begrebet ikke kun omhandler afvigelser fra formaliserede politikker i ekstreme situationer, men også disse formaliserede politikkers implementering i ”normale tider”. Når der samtidig tales om separate følsomhedsanalyser i alle modellens dimensioner, giver det anledning til en overordentlig stor mængde analyser og materiale til vurdering/godkendelse på bestyrelsesniveau og under regulering. Vi er klar over, at det er en del af pointen, men vil samtidig minde om, at flere analyser og mere materiale ikke altid fører til bedre beslutninger, samt at man risikerer at skygge for enkelte deles væsentlighed og relevans for beslutningstagningen. Givet at principielt alle formaliserede politikker udgør en FMA, kunne man med fordel arbejde med et væsentlighedskriterie for inddragelse af ledelse, bestyrelse og tilsyn. Særligt, men ikke kun, på aktivallokering er dette relevant, eftersom alle detaljer i aktivallokeringen næppe er væsentlige for vejledningens område. Endelig må en afbalanceret detaljerighed på aktivsidens FMA’ere og passivsidens FMA’ere, så som overskudsudlodning, være formålstjenlig for værdiskabelsen.

Vi vil desuden foreslå, at vejledningen udbygges med en ”tolerancetærskel” for til afvigelser fra formaliserede politikker, herunder for behovet for begrundelser og dokumentationskravene til begrundelserne, når afvigelser sker.

Vi anser området vedr. antagelser om fremtidige ledelseshandlinger for at indeholde komplekse problemstillinger, både i forhold til aktuarens arbejde med modelmæssigt at opstille disse antagelser men også i forhold til på passende vis at inddrage ledelse og bestyrelse i formuleringen af antagelserne. Vi vil i lyset af dette opfordre Finanstilsynet til at følge udviklingen i praksis på dette område og, såfremt passende, tilpasse den tilsynsmæssige tilgang til området.

Tidsværdi af optioner og garantier

Der gives i afsnit 4.4 eksempler på typer af optioner og garantier, hvor Finanstilsynet forventer, at der opgøres tidsværdier. Der er i vejledningen givet mulighed for, at selskabet kan anvende lukkede formler eller andre analytiske metoder til opgørelse af denne tidsværdi.

Valg af matematisk metode til opgørelse af tidsværdi bør efter DDA’s opfattelse være et ansvar og en kompetence, som ligger i selskaberne. Stilles der på forhånd forventninger om valg af metode, kan det virke begrænsende for tilvejebringelsen af ”nye ideer og ny indsigt”. Vi vil desuden bemærke – rent teknisk – at lukkede formler og simulationsmetoder ikke er hinandens komplementære. Der er en lang række stokastiske beregninger, hvor simulation ikke er det eneste alternativ til lukkede formler, men hvor andre numeriske teknikker kan anvendes. Afhængigt af modellens kompleksitet kan numeriske metoder have sine fordele i form af arkitektur, hurtighed og præcision i forhold til simulationsmetoder. Det er væsentligt for den generelle værdiskabelse, at vejledningen og tilhørende dokumenter ikke begrænser metodevalg og udvikling.

I pkt. 1.100 omtales proportionalitetsprincippet i relation til optioner og garantier. I artikel 56 pkt. 4 kræves, at hvis proportionalitetsbestemmelsen anvendes, så skal værdiansættelsen være forsigtig. Vi vil anbefale, at der i vejledningen gives eksempler på anvendelsen af proportionalitetsbestemmelsen.

5. Oplysninger, der ligger til grund for bedste skøn

Oplysningernes troværdighed

I 1.105 er oplyst en ikke-udtømmende liste over informationskilder, der er relevante at inddrage ved vurderingen af, om oplysningerne er troværdige. De oplyste kilder er dog alle rapporteringskilder, som aktuarfunktionen typisk allerede har bidraget til, hvorfor vi umiddelbart har vanskeligt ved at se, at de i sig selv kan danne grundlag for en (ny) troværdighedsvurdering. Vi vil anbefale, at vejledningen opstiller mere konkrete kriterier for, hvad der menes med konsistente og troværdige data, gerne suppleret med eksempler. Såfremt det er muligt at angive en tolerancetærskel for hvornår oplysninger anses for at være troværdige mener vi at dette vil øge nytten af vejledningen.